

[Justitsministeren]

Jeg vil dog gøre opmærksom på, at der er sket en forøgelse. Jeg står her med nogle eksempler på domme, der viser udmålingspraksis gennem de senere år. Mens det var ret almindeligt – også for voldstilfælde, som jeg vil betragte som grove – i 1981-82 at idømme frihedsstraf på 40 dage eller 60 dage, er de straffe, der idømmes i 1986-87, altså ved nyere domme, frihedsstraffe på 4-5 måneder, så der er altså sket en skærpeelse.

Jeg vil sige til hr. Mogens Elvensø, der gjorde opmærksom på, hvad der står i bemærkningerne om Straffelovrådets betænkning, at det er rigtigt, at Straffelovrådet i nogle tilfælde i en række andre paragraffer har foreslået formildelse. Det har der ikke været enighed om i Straffelovrådet i alle tilfælde. Der er i betænkningen forslag om formildelse af straffen, men det er ikke forslag, jeg har fremsat. Dermed har jeg angivet, hvad opfattelsen af det er.

Og så sagde hr. Mogens Elvensø, at enten må man have strengere straffe – hvad jeg er enig i – eller også må man have mere politi på gaden. Jeg mener, at man skal have begge dele, og vil egentlig være taknemlig, hvis Folketingets medlemmer vil hjælpe mig i den forbindelse – forstået på den måde, at hvis man konstaterer i sin valgkreds eller politikreds, at der er for lidt politi på gaden, håber jeg, at de fleste folketingsmedlemmer kender deres politimester, og så kan de aflægge ham et besøg og sige: Nu vil vi gerne have noget mere politi på gaden. Det vil jeg være taknemlig for.

Nu er jeg klar over, at hr. Mogens Elvensø går op til politimesteren i Slagelse i morgen, men jeg vil egentlig kun glæde mig over det, hvis man siger til politimestrene: Der er for lidt beskyttelse af borgerne, og det er ikke nok, at politiet kommer i sine biler. Vi vil gerne også have dem ud på gaden. Jeg vil være taknemlig for den bistand, der kan ydes her. Jeg håber ikke, at jeg går ud over forhandlingernes rammer ved at rette en så direkte opfordring.

Formanden:

Den lader vi i hvert fald passere.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

For en sikkerheds skyld vil jeg gerne gentage, hvad hr. Leif Hermann sikkert allerede har sagt heroppefra: at vi i SF tager meget afstand både

fra fremstilling og fra distribution af børnepornografi. Vi synes ikke, at børn skal udbyttes på den måde. Alligevel vil jeg som lægmand udi det juridiske godt stille et spørgsmål:

Jeg har altid haft på fornemmelsen, at når man havde en lovbestemmelse, som blev overtrådt, og som folk blæste på, og hvor f.eks. forbrydelsen blev hyppigere og hyppigere, så så man på den lovparagraf og skærpede den. Men er det derfor, man skærper her? Er der sket et større salg i de senere år af børnepornografi her i landet end hidtil? Jeg har svært ved at forstå, at man, hvis der ikke er sket et større salg, så ikke kan stille sig tilfreds med den regel, man har nu i lovgivningen.

(Kort bemærkning).

Jette Pors (CD):

Jeg synes lige, det skal siges herfra, at uanset om der er tale om færre eller flere voldshandlinger, og om der er tale om færre eller flere tilfælde af børnepornografi, er tiden aktuel til at offentliggøre Folketingets holdning til disse sager, og derfor synes jeg, det er meget relevant, at lovgivningen netop er fremme nu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 94:

Forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v. (Oprettelse af specialskeoler, befordring, skolefritidsordninger m.v.).

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 9/11 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.